

ÎNCHEIERE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul organizației de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată, avocatul Vitalie Postolache împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de organizației de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată împotriva lui Alexandr Jidenco cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea lui Alexandr Jidenco împotriva organizației de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulă și parțial nulă a clauzelor contractului de credit pentru consumatori,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2015, organizația de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată OM „Creditplus” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Jidenco cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii menționează că, la 30 octombrie 2014 între OM „Creditplus” SRL, în calitate de împrumutător, și Alexandr Jidenco, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractual de împrumut nr. 400322/1.

Conform contractului, împrumutatul Alexandr Jidenco a împrumutat de la împrumutătorul OM „Creditplus” suma de 18 000 de lei și urma să restituie împrumutătorului până la 01 mai 2016, conform condițiilor contractuale, suma de 26954 de lei. Această sumă incluzând valoarea împrumutului principal și dobânda.

Totodată, pentru nerespectarea termenului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere pentru returnarea împrumutului stabilite conform contractului de împrumut, precum și numărului de notificări ignorate de către împrumutat.

Succesiv, OM „Creditplus” SRL relevă că, la 30 octombrie 2014, și-a onorat obligațiunea sa și i-a acordat lui Alexandr Jidenco împrumutul în sumă de 18 000 de

lei, însă ultimul până în ziua înaintării acțiunii nu și-a onorat obligațiunile contractuale.

Astfel, susține că la 11 august 2015, 21 august 2015 și 01 septembrie 2015 l-a înștiințat pe Alexandr Jidenco despre nerespectarea clauzelor contractuale și i-a acordat termen pentru executarea obligațiilor contractuale, însă aceste notificări nu au fost executate de către acesta.

În aceste circumstanțe, reclamanta susține că în decurs de 139 de zile a depus toată diligența pentru a găsi debitorul, a expediat notificări care au fost recepționate, a apelat telefonic debitorul, însă toate apelurile au fost ignorate, a discutat cu soția acestuia care nu cunoștea care este situația. Totodată, la 02 septembrie 2015, Alexandr Jidenco a promis verbal că va achita restanța până la 07 septembrie 2015, dar nu a dorit să depună o cerere în scris.

Relevă că, până în ziua înaintării acțiunii, debitorul nu și-a onorat obligațiunea de a achita datoria față de OM „Creditplus” SRL și se eschivează cu rea-credință de la executarea contractului de împrumut nr. 400322/1 din 30 octombrie 2014.

Aderent, reclamanta invocă faptul că în conformitate cu pct. 6.3 al contractului de împrumut, în cazul în care împrumutatul nu rambursează împrumutul, parțial sau total, în termen, împrumutătorul are dreptul să solicite de la împrumutat, iar ultimul este obligat să plătească o penalitate de întârziere în sumă de 50 de lei pentru fiecare zi calendaristică.

Totodată, în conformitate cu pct. 6.5-6.7 ale contractului, în cazul în care împrumutatul întârzie în realizarea rambursării stipulate (cu 10, 20 și 30 de zile respectiv), împrumutătorul este în drept să-i aplice penalitatea stabilită prin contractul în cauză, ulterior, în conformitate cu pct. 6.8 al contractului, în cazul în care, împrumutatul întârzie în realizarea rambursării stipulate cu 40 de zile, împrumutătorul este în drept să aplice penalitatea și să rezilieze contractul unilateral cu încasarea sumelor, penalizărilor, inclusiv penalităților stipulate în contract.

Subsecvent, reclamanta evocă faptul că, la 19 noiembrie 2012, a semnat cu societatea cu răspundere limitată „Lexcolect” contractul nr. creditplus-19.01.2012 de prestare a serviciilor de colectare a debitelor/datoriilor. Astfel, în baza acestui contract, pentru serviciile de colectare a datoriilor, plătește SRL „Lexcolect” pentru un dosar de încasare a datoriei onorariu în mărime de 1 000 de lei și onorariu de succes în mărime de 10 % din penalități.

În urma majorării și concretizării pretențiilor din acțiune (vol. I, f.d. 52-53, 60-61, 111-113,122) OM „Creditplus” SRL solicită încasarea din contul lui Alexandr Jidenco împrumutul nestins în suma de 11 643,33 de lei; suma de 2 930,32 de lei cu titlu de dobândă restantă; suma de 2 050 de lei, cu titlu de penalitate pentru 41 de zile; suma de 600 de lei, cu titlu de penalitate contractuală conform pct. 6.5-6.7 din contract; suma de 4 500 de lei, cu titlu de penalitate contractuală conform pct.6.8 din contract; suma de 43,80 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor poștale; suma 2500 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistenta juridică; suma de 2999,13 lei, cu titlu de dobândă de întârziere; suma de 1 177,73 de lei ca inflație; suma de 400 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de citare prin intermediul executorului judecătoresc; suma de 22,50 de lei cu titlu de compensare a comisionului bancar; și suma de 862,89 de lei, cu titlu de compensare a taxei de stat.

La 27 iunie 2016, avocatul Ion Cernolev a depus în numele lui Alexandr Jidenco cerere reconvențională împotriva OM „Creditplus” SRL cu privire la declararea nulității clauzelor contractului de credit pentru consumatori (vol. I, f.d. 82-87).

În motivarea acțiunii reconvenționale menționează că, potrivit pct. 3.1 al contractului de credit pentru consumatori nr. 400322/1 din 30 octombrie 2014, rata dobânzii la contract este stabilită în mărime de 30,05% anual. Consideră că aceasta nu se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei și care contravine dispozițiilor art. 869 alin. (1) din Codul civil.

Aplicând formula indicată în Recomandarea nr. 13 a CSJ, consideră că în luna octombrie 2014, când a fost semnat contractul de împrumut, dobânda constituie 10,25% anual (3,5+1,75%+5%), care de altfel este una rezonabilă.

Astfel, coroborând prevederile art. 869 alin. (2), art. 219 alin. (1), art. 220 alin.(1) din Codul civil, opinează că instanța de judecată urmează să declare parțial nul și fără efecte juridice punctul 3.1 al contractului de împrumut pentru consumatori nr. 400322/1 din 30 octombrie 2014, în partea în care este stabilită o dobândă în mărime de 30,05% anual, reducând-o la 10,25% anuale, ca fiind rezonabilă.

Succesiv, califica ca fiind abuzive prevederile pct. 6.3 și 6.8 ale contractului și care contravin art. 5 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care statuează că sunt considerate abuzive clauzele care au ca obiect sau efect: solicitarea de la orice consumator care nu și-a îndeplinit obligația să plătească drept compensație o sumă disproporționată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale.

Or, prin pct. 6.3 și 6.8 ale contractului, OM „Creditplus” SRL încasează o dublă penalitate de 50 de lei per zi și 25% din valoarea împrumutului acordat și care este disproporțională în raport cu prejudiciul cauzat, faptă ce contravine atât dispozițiilor art. 5 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011, cât și art.624 alin. (3) din Codul civil.

Subsecvent, consideră ca fiind abuzive și clauzele contractuale stipulate la pct.6.5, 6.6. și 6.7 din contract, care prevăd încasarea comisioanelor de recuperare a creditului pentru notificare. Astfel, pentru expedierea primei, a doua și celei de a treia notificare, consumatorul urmează să plătească un comision de recuperare a creditului în valoare de 100 de lei, 200 de lei și 300 de lei. Or, aceste clauze contravin art. 5 alin. (1), (2) și (5) lit. e) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011.

Astfel, în conformitate cu art. 4 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011, precum și conform art. 719 lit. f) din Codul civil, vădește că aceste clauze contractuale urmează a fi declarate nule și fără efecte juridice.

Solicită a declara nule și fără efecte juridice pct. 6.3, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 ale contractului de credit pentru consumatori nr. 400322/1 încheiat la 30 octombrie 2014 între OM „Creditplus” SRL și Alexandr Jidenco; a declara parțial nul și fără efecte juridice pct. 3.1 al contractului, în partea în care s-a stabilit o dobândă în mărime de 30,05 % anual și reducerea acesteia la 10,25% anual.

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), prin hotărârea din 04 aprilie 2017 (vol. I, f.d. 152, 156-170), a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de OM „Creditplus” SRL.

A încasat din contul lui Alexandr Jidenco în beneficiul OM „Creditplus” SRL suma împrumutului de 8 730,19 lei, penalitatea în sumă de 2 050 de lei, taxa de stat în sumă de 323,40 de lei și cheltuieli de citare în sumă 400 de lei.

În rest, a respins ca fiind neîntemeiate pretențiile.

A admis parțial acțiunea reconvențională și a declarat nule punctele 6.5, 6.6, 6.7 și 6.8 ale contractului de credit pentru consumatori nr. 400322/1 din 30 octombrie 2014 semnat OM „Creditplus” SRL și Alexandr Jidenco.

A declarat parțial nul pct. 3.1 al contractului de credit pentru consumatori nr.400322/1 din 30 octombrie 2014 semnat între OM „Creditplus” SRL și Alexandr Jidenco, cu reducerea dobânzii contractuale în mărime de la 30,04% până la 10,25% anual, în sumă de 3 690 de lei pentru 24 de luni.

A încasat din contul OM „Creditplus” SRL în beneficiul lui Alexandr Jidenco taxa de stat în sumă de 100 de lei.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 28 noiembrie 2017 (vol. I, f.d. 208, 209-218), a respins apelurile declarate de Alexandr Jidenco și OM „Creditplus” SRL și a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 04 aprilie 2017.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță și instanța de apel au invocat dispozițiile art. 8, art. 199, art. 208 alin. (1), art. 219 alin. (1), art. 220 alin. (1), art.243, art. 264, art. 268 lit. a), art. 512-514, art. 572 alin. (1) și (2), art. 619, art. 624 alin. (3), art. 666, art. 719 lit. f), art. 867, art. 869 alin. (1) și (2), art. 871 din Codul civil; art. 2 alin. (1) și art. 3 din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori; art. 4, art. 5, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii; și art. 82, art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă.

Referitor la circumstanțele speței, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) și Curtea de Apel Chișinău au reținut că revendicarea OM „Creditplus” SRL cu privire la încasarea sumei împrumutului este întemeiată și urmează a fi admisă. La fel, este întemeiată și pretenția cu privire la încasarea penalității de întârziere pentru 41 de zile, conform pct. 6.3 ale contractului, care constituie suma de 2 050 de lei, or, aceste plăți sunt reflectate în extrasul de cont din care se poate observa cum pârâțul întârziea cu plata ratei de credit.

Succesiv, s-a constatat necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată în partea încasării dobânzii restante în sumă de 2 994,99 de lei, deoarece OM „Creditplus” SRL nu a indicat temeiul juridic și natura juridică a acestei sume.

La fel, prima instanță și instanța de apel au constatat temeinicia solicitărilor privind încasarea dobânzii contractuale, aceasta urmând a fi redusă, a penalității contractuale conform pct. 6.5, 6.6 și 6.7 ale contractului, a penalității contractuale conform pct 6.8 în sumă de 4 500 de lei, 43,80 de lei cheltuieli poștale, a sumei de 2500 de lei ca cheltuieli de asistență juridică, pregătire și depunere a actelor în instanță, și a sumei de 1 177,73 de lei calculul inflației.

Or, reclamanta contrar prevederilor Codului civil, a instituit și solicită încasarea unei duble penalități, fapt ce contravine legislație în vigoare. Mai mult decât atât, legea civilă nu reglementează existența unei penalități mixte procentuale și fixe.

Subsecvent, s-a constatat că, clauzele contractuale stipulate la pct. 6.5-6.8 ale contractului, impun consumatorului obligația de a plăti drept compensate o sumă disproporționată în raport cu prejudiciul cauzat de neonorarea obligațiilor sale contractuale, precum și obligația consumatorului la plata unei penalități pentru

rezilierea contractului. Aceste clauze care sunt lovite de nulitate absolută, deoarece contravin prevederilor imperative statuate la art. 5 alin. (5) lit. e) din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și art. 719 lit. f) din Codul civil.

Deopotrivă, s-a constatat că rata dobânzii în mărime de 30,05% anual, prevăzută la pct. 3.1 al contractului nu se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Or, în luna octombrie 2014, o dobândă în mărime 10,25% înglobează elementele unei dobânzi contractuale rezonabile pentru contractul nr. 400322/1 din 30 octombrie 2014 încheiate cu Alexandr Jidenco, iar drept urmare, diminuarea dobânzii contractuale fiind în corespundere cu spiritul și litera normei prevăzute la art. 869 din Codul civil.

Prin urmare, prima instanță și instanța de apel au conchis necesitatea de a declara parțial nul și fără efecte juridice punctul 3.1 al contractului de credit, în partea în care este stabilită o dobândă în mărime de 30,05% anual, reducând-o la 10,25% anuale, ce constituie 3 690 de lei pentru 24 de luni.

Totodată, s-a remarcat că Alexandr Jidenco a achitat suma de 5 304,14 lei în calitate de dobândă contractuală. Astfel, diferența dintre suma achitată de împrumutat ca dobândă contractuală și suma redusă până la 3 690 de lei, ce constituie 1 614,14 lei, precum și plățile în sumă 1 200 de lei achitate pentru notificări și 99 de lei pentru expedierea notificărilor, urmează a fi considerate ca încasate de împrumutător în contul stingerii parțiale a împrumutului.

La 21 februarie 2018, reprezentantul OM „Creditplus” SRL, avocatul Vitalie Postolache a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, prin care solicită:

- admiterea recursului;
- casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 04 aprilie 2017 în partea respingerii cererii de chemare în judecată a OM „Creditplus” SRL împotriva lui Alexandr Jidenco și admitterii acțiunii reconvenționale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea OM „Creditplus” SRL împotriva lui Alexandr Jidenco și respinsă integral acțiunea reconvențională înaintată de Alexandr Jidenco împotriva OM „Creditplus” SRL;
- a încasa de la Alexandr Jidenco în beneficiul OM „Creditplus” SRL: suma de 2 913,33 de lei cu titlu de împrumut; suma de 5 001 lei cu titlu de comision de recuperare a creditului pentru notificare (conform pct. 6.5-6.7 ale contractului) și penalitate calculată conform pct. 6.8 al contractului; suma de 43,80 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor poștale; suma de 2 500 de lei cu titlu de compensare a serviciilor juridice; suma de 2 786,70 de lei cu titlu de dobândă de întârziere; sumele de 1 186,65 de lei și 216,47 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat; și suma de 8 500 de lei cu titlu de compensare a serviciilor de asistență juridică în instanța de recurs;
- în rest, a menține în vigoare Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 04 aprilie 2017;
- în caz dacă instanța de recurs va ajunge la concluzia că, erorile de drept material nu pot fi reparate la nivel de instanță de recurs, solicită transmiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului invocă faptul că Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

În acest sens menționează că, concluziile instanțelor inferioare și soluția dată în sensul admiterii parțiale a acțiunii sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă și arbitrară a probelor administrate.

La caz, relevă că prima instanță și cea de apel eronat au aplicat prevederile art.572 alin. (2) din Codul civil și fără a avea un temei legal au efectuat o compensare a datoriei cu alte sume solicitate de reclamant.

Succesiv, susține că din hotărârile instanțelor inferioare nu este clar dacă pretenția OM „Creditplus” SRL cu privire la încasarea sumei de 2 930,32 de lei cu titlu de dobândă contractuală, calculată în temeiul pct. 3.1 al contractului, a fost admisă, respinsă, redusă sau compensată în contul datoriei de bază. Or, motivarea pe acest capăt de cerere este contradictorie și neclară.

Referitor la legalitatea și rezonabilitatea dobânzii contractuale de 30,5 % prevăzute de contract, menționează că condițiile contractului, inclusiv rata dobânzii au fost negociate de părți până la semnarea lui. Astfel, fiind un contract sinalagmatic, odată cu semnarea contractului de împrumut, împrumutatul și-a manifestat acordul rata dobânzii indicată în acesta, asumându-și obligația de a rambursa împrumutul și plata dobânzii.

Astfel, comunică faptul că, examinând rezonabilitatea dobânzii contractuale, prima instanță și instanța de apel nu au ținut cont de prevederile Recomandării CSJ nr. 13 din 01 noiembrie 2012 „privind relația rezonabilă dintre dobânzile practicate pe piața financiară non-bancară și rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei”.

Susține că la încheierea contractului de împrumut, intimatul Alexandr Jidenco și-a exprimat acordul, nefiind întrunite condițiile vicierii consimțământului acestuia, or, fiindu-i transmis lui Alexandr Jidenco contractul pentru a fi studiat și la momentul semnării lui, intimatul nu a ridicat obiecții referitor la anumite clauze din contract.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Ab initio, instanța de recurs consideră că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorului termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, însă, aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 18754 din 22 decembrie 2017 (vol. I, f.d.219), iar cererea de recurs a fost depusă la 21 februarie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. II, f.d. 3).

Completul de admisibilitate apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate argumentele conținute în cererea de recurs cu privire la faptul că prima instanță și instanța de apel nu au ținut cont de prevederile Recomandării CSJ nr. 13 din 01 noiembrie 2012 „privind relația rezonabilă dintre dobânzile practicate pe piața financiară non-bancară și rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei”.

Or, recomandările Curții Supreme de Justiție și hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție reprezintă evaluări ale practicii judiciare existente și aserțiuni cu privire la modul de punere în aplicare a legii, având caracter consultativ și nu pot constitui baza formală a hotărârilor judecătorești, pentru că nu sunt izvor oficial de drept, iar practica națională pe asemenea categorii de litigii invocate în cererea de recurs este diferită la caz la caz.

Conjunctura relevată evocă lipsa substanței argumentelor cu privire la legalitatea și rezonabilitatea dobânzii contractuale de 30,5 % a contractului de credit, menționează că condițiile contractului, inclusiv rata dobânzii au fost negociate de părți până la semnarea lui. Astfel, fiind un contract sinalagmatic, odată cu semnarea contractului de împrumut, împrumutatul și-a manifestat acordul rata dobânzii indicată în acesta, asumându-și obligația de a rambursa împrumutul și plata dobânzii.

Mai mult decât atât, completul de admisibilitate vădește că este considerată rezonabilă, acea dobândă, care este mai aproape de mărimea ratei de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Astfel, dacă prin contract s-a stabilit o dobândă nerezonabilă față de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, atunci, conform art. 869 alin. (2) din Codul civil, obligația de a plăti această dobândă este nulă de drept în partea în care depășește rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei.

La fel, nu pot fi acceptate nici alegațiile precum că, din hotărârile instanțelor inferioare nu este clar dacă pretenția OM „Creditplus” SRL cu privire la încasarea dobânzii contractuale, a fost admisă, respinsă, redusă sau compensată în contul datoriei de bază. Or, din memoriul hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 aprilie 2017 (vol. I, f.d. 168 § 3) rezultă indubitabil că prima instanță a conchis necesitatea reducerii dobânzii contractuale până la 10,25% anuale. Astfel, a ajuns la concluzia necesității respingerii pretenției cu privire la încasarea sumei de 2 930,32 de lei cu titlu de dobândă contractuală, deoarece dobânda contractuală a fost achitată de către Alexandr Jidenco.

Ipozele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentantul OM „Creditplus” SRL, avocatul Vitalie Postolache nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprind simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul OM „Creditplus” SRL, avocatul Vitalie Postolache nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul recurentei a depus prezenta cerere de recurs după ce OM „Creditplus” SRL a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din

perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul OM „Creditplus” SRL, avocatul Vitalie Postolache împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, –

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul organizației de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată, avocatul Vitalie Postolache împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de organizației de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată împotriva lui Alexandr Jidenco cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională intentată la cererea lui Alexandr Jidenco împotriva organizației de microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulă și parțial nulă a clauzelor contractului de credit pentru consumatori.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan